

HI PILOT, YOU DON'T SMOKE...?

DOOR G.J. ROTTIER

Op vergaderingen, recepties en andere feestjes en partijen is dit is de begroeting tussen de huidige (anno 2020) secretaris van de Loodsen Sociëteit Rotterdam en mijn persoontje. De hem omringende fans begrijpen er, logischerwijs, geen snars van en daarom tracht ik hier het geheim ervan te openbaren.

Op 25 april 1979 een "eervolle" opdracht. Haalreis IJmuiden, bij de Hoogovens, het vrachtscheepje, "Chrisdan Trader" van 4358 ton. 22:00 aan boord en bestemd voor de Eemhaven. Een adspirant (P.A.B. voor de kenners) wilde dat óók wel eens meemaken en zo togen wij op tijd daarheen.

Bij aankomst zagen we op het schip twee mistroostig kijkende figuren bij de verschansing staan, die zo te zien heel wat meegemaakt moeten hebben in hun nog redelijk jong leven. Het leven aan boord van een schip onder Cypriotische vlag ging bij hen beslist niet over rozen. Zij werden ons gewaar en eentje riep: "You Pilot for Rotterdam?" (bleek de kapitein te zijn met zijn stuurman capt`n Yani). Wij beaamden dat en zagen dat het schip nog niet gereed was met lossen/laden. Dus vroeg ik of het schip "ready" was "for sailing". Dat zou - volgens de kapitein - nog wel

enkele uren duren en om hem wat op te vrolijken(?) maakten we aanstalten weer weg te gaan... Met de mededeling dat hij maar opnieuw een loods moest bestellen als ie klaar was. Geintje... "No, no, please come on board" en dat deden we dan ook.

Hartelijk welkom (u kent dat allen met Grieken) en na een "innemende" kennismaking werd er gevraagd of er hutten beschikbaar waren, waarin de loods en wat konden rusten voordat zij actief moesten zijn. Het fraaie scheepje oogde niet erg groot, maar er was tóch een hut beschikbaar, edoch voor m`n metgezel niet, want Kappie verklaarde dat hij maar één loods had besteld. Daar had hij een punt natuurlijk. Dan maar 2 man in één kooi? Daar waren de geesten in die tijd nog niet rijp voor... Maar op enig aandringen bleek er nog een onbezette slaapplek in het hospitaal te zijn. Beter dat dan niets... hoewel, het wàs bijna niets, want voor een hospitaal zag het er groezelig en erg onhygiënisch uit. De vloer aldaar bestond uit rubberen tegels, waarvan de hoekpunten als Turkse sloffen de lucht instaken, zodat een "cursus vallen" bij de Mariniers goed uit zou komen. Achter een paar gordijntjes ontwaarden we een bed dat er gelukkig schoon uit zag.

"Chrisdan Trader" - BRT: 4358 - l.o.a.: 119 m - Diepgang 26-04-1979: 20'

Na al dit gedoe kregen we toch enige trek in wat eten. P.A.B., die toen al zeer beleefd en voorkomend was, ontpopte zich ook nog als een raskok, waar Bocuse maar een beginneling bij was. Met toestemming van de stuurman (het gezag had zich al terug getrokken) bakte hij eieren en worstjes alsof het dagelijks werk voor hem was. We hebben heerlijk gegeten en daarna als een python dit gaan verteren, ieder in zijn "eigen" bed.

Te 02:00 vertrok het schip. Dat kwamen wij gewaar doordat het schip met een flinke knal met de achterstevan tegen de kade dreunde. Niet mee bemoeien, liggen blijven... Zolang het water niet door de hut stroomt, is het safe. Er moest gewerkt worden. Bijtijds gepord en fris als een hoen liet P.A.B. zien dat hij het vak toen al aardig beheerste. Althans zo kwam

het over. De kapitein vroeg of we de dreun gevoeld hadden, maar we hielden ons wijselijk afzijdig. Hij vroeg ons of wij hierover een verklaring wilden maken, maar wij verwezen hem naar onze collega uit IJmond. Na een voorspoedige reis arriveerden we in de buurt van het Havenloodsenstation en de kapitein (zo te zien weinig geslapen) kwam met één slof op de proppen als aandenken aan deze reis, waarbij ik P.A.B. aankeek en voor de grap zei: "you don't smoke pilot?" De kapitein veerde uit zijn zetel... "No, no, no, only one !". Hij en wij keken elkaar grijnzend aan, dankten hem uitbundig en namen hartelijk afscheid van hem en zijn bemanning en spoedden ons huiswaarts. En die slof? In rook op gegaan, hoewel ik niet rook(te). En zo is het gekomen, waar gebeurd ...

Het staat ons nog helder voor de geest...